

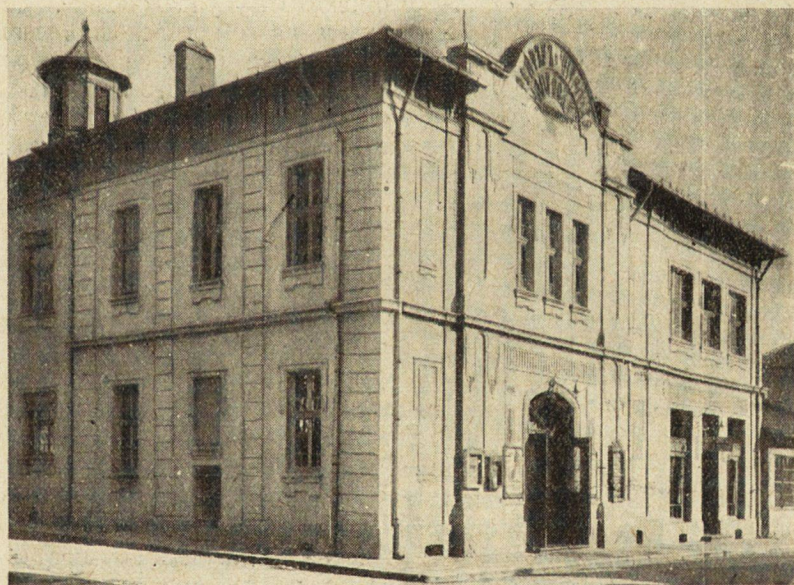
Вечерята ми се даде вечеря отъ читалището и училището. Трапезата бѣше богата. Имаше кокошки, баници, медъ, по мое желание качамакъ съ прѣсно масло и сирине, вино, сладкиши и всичко това бѣше приготвено отъ златнитѣ ржце на трудолюбивата селянка.

Следъ вечерята, подъ музиката на грамофона, младитѣ селянки и учителкитѣ, всички въ народни носии, наредъ съ кръшната българска ржченица и хора, танцуваха и модернитѣ танци.

Изъ много градове ходихъ на литературни четения, но споменътъ ми отъ село Студенъ-Изворъ остава единъ отъ най-милитѣ. Такава чиста непринуденостъ и искреностъ намѣрихъ тамъ...

И затова трѣбва да благодаря само на читалището, което полага всички грижи за просвѣщаването и издигането на селото.

Евгения Марсъ

Читалище „Напредък“ — Горна-Орѣховица.